Ročník 1999

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 61 **Rozeslána dne 17. srpna 1999** **Cena Kč 12,90**

OBSAH:

180. Nařízení vlády, kterým se stanoví technické požadavky na účinnost teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva

181. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Evropské charty místní samosprávy

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se mění a doplňuje účtová osnova a postupy účtování pro banky

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivní smlouvy vyššího stupně

180

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 28. června 1999,

kterým se stanoví technické požadavky na účinnost teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva

Vláda nařizuje podle § 22 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, (dále jen „zákon") k provedení § 12 odst. 1 a 4 a § 13 odst. 2 a 4 zákona:

§ 1

Toto nařízení se vztahuje na teplovodní kotle, kterými se rozumí kombinované tepelné jednotky, skládající se z kotlového tělesa a hořáku, určené k ohřevu vody tepelnou energií získanou spalováním plynného nebo kapalného paliva, s výkonem 4 až 400 kW včetně (dále jen „kotle") a na hořáky a kotlová tělesa určené pro montáž do kotlů, pokud jsou samostatně uváděny na trh, (dále jen „základní komponenty").

§ 2

Stanovenými výrobky podle § 12 odst. 1 zákona jsou kotle a základní komponenty s výjimkou

a) teplovodních kotlů, které mohou spalovat jiná než plynná nebo kapalná paliva, včetně teplovodních kotlů spalujících pevná paliva,

b) zařízení pro okamžitou přípravu teplé vody (průtokových ohřívačů),

c) kotlů určených pro paliva, jejichž vlastnosti se podstatně liší od vlastností kapalných a plynných paliv obvykle přístupných na trhu (odpadní průmyslové plyny, bioplyn atd.),

d) sporáků a spotřebičů určených převážně pro vytápění prostor, v nichž jsou instalovány, a které jako dodatkovou funkci mají dodávku teplé vody pro ústřední vytápění a teplé užitkové vody,

e) spotřebičů se jmenovitým výkonem nižším než 6 kW se samotížným oběhem, které jsou určeny pouze pro přípravu zásobní teplé užitkové vody,

f) kotlů vyráběných jednotlivě.

§ 3

(1) Technické požadavky na účinnost kotlů (dále jen „základní požadavky"), které musí kotle splňovat při provozu se jmenovitým výkonem Pn vyjádřeným v kW a se střední teplotou vody v kotli 70 °C (dále jen „jmenovitý výkon") a při provozu s 30% zatížením a se střední teplotou vody v kotli, která se mění podle typu kotle (dále jen „částečný výkon"), jsou uvedeny v následující tabulce.

Typ kotle	Rozsah výkonu (kW)	Účinnost při jmenovitém výkonu		Účinnost při částečném výkonu	
		Střední teplota vody (°C)	Požadavek na účinnost (%)	Střední teplota vody (°C)	Požadavek na účinnost (%)
Standardní kotle	4 – 400	70	≥ 84 + 2 log Pn	≥ 50	≥ 80 + 3 log Pn
Nízkoteplotní kotle*)	4 – 400	70	≥ 87,5 + 1,5 log Pn	40	≥ 87,5 +1,5 log Pn
Kondenzační kotle na plynná paliva	4 – 400	70	≥ 91 + 1 log Pn	30 **)	≥ 97 + 1 log Pn

*) včetně kondenzačních kotlů na kapalná paliva
**) teplota vratné vody dodávané kotlem

(2) Ve vztahu k základním požadavkům podle odstavce 1 se

a) standardním kotlem rozumí kotel, pro nějž může být střední teplota vody omezena jeho konstrukcí,

b) nízkoteplotním kotlem rozumí kotel, který může trvale pracovat s teplotou dodávané vody 35 až 40 °C, v němž může za určitých podmínek docházet ke kondenzaci,

c) kondenzačním kotlem na plynná paliva rozumí kotel, v němž dochází k trvalé kondenzaci velké části vodních par obsažených ve spalinách,

d) jmenovitým výkonem (vyjádřeným v kW) rozumí tepelný výkon stanovený a zaručovaný výrobcem nebo dovozcem, který je možno dosáhnout během ustáleného provozu kotle a při účinnosti udávané výrobcem nebo dovozcem,

e) účinností (vyjádřenou v %) rozumí poměr mezi tepelným výkonem předaným vodě v kotli a odpovídajícím tepelným příkonem,

f) částečným výkonem (vyjádřeným v %) rozumí poměr mezi výkonem kotle a jmenovitým výkonem, pokud kotel pracuje přerušovaně nebo s výkonem nižším, než je jmenovitý výkon,

g) střední teplotou vody kotle rozumí aritmetický průměr mezi teplotou vody na vstupu a výstupu z kotle.

(3) U kotlů s dvojí funkcí, tj. kotlů určených pro vytápění i pro přípravu teplé užitkové vody, se základní požadavky týkají pouze funkce vytápění.

(4) Metody ověřování účinnosti kotlů jsou uvedeny v harmonizovaných českých technických normách (§ 4 odst. 4 zákona).

(5) Záložní kotle, kterými se rozumí kotle určené k zásobování systému ústředního vytápění a k instalaci do krbu jako součást zařízení na plynné palivo, a kotle pro obytné prostory, kterými se rozumí kotle s nejvyšším jmenovitým tepelným výkonem 37 kW, konstruované tak, že sáláním tepla ze spotřebiče s otevřenou expanzní nádobou se předává teplo do té části obytného prostoru, v němž je kotel instalován, a k dodávce teplé vody se využívá samotížný oběh, přičemž takové kotle mají na svém plášti jednoznačně uvedeno, že jsou určeny k instalaci v obytném prostoru, musí splňovat základní požadavky pro standardní kotle podle odstavce 1 snížené o 4 %.

(6) Pokud se harmonizovaná česká technická norma (§ 4 odst. 4 zákona) týká účinnosti kotlů, má se za to, že kotle, jejichž vlastnosti jsou v souladu s touto harmonizovanou českou technickou normou, splňují tyto základní požadavky.

(7) Základní komponenty musí mít takové vlastnosti, aby z nich sestavený kotel splňoval požadavky na účinnost kotle podle odstavce 1.

§ 4

Před uvedením sériově vyráběných kotlů a základních komponent na trh zajišťuje výrobce nebo dovozce posouzení shody se základními požadavky tohoto nařízení přezkoušením typu podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení, a dále pak podle své volby těmito dalšími postupy (§ 12 odst. 4 zákona):

a) ověřováním shody výrobku s certifikovaným typem podle části I. přílohy č. 4 k tomuto nařízení,

b) posuzováním systému jakosti výroby podle části II. přílohy č. 4 k tomuto nařízení, nebo

c) posuzováním systému jakosti výrobků podle části III. přílohy č. 4 k tomuto nařízení.

§ 5

Doklady o použitém způsobu posouzení shody podle § 13 odst. 4 zákona zahrnují technickou dokumentaci podle bodu 3. přílohy č. 3 k tomuto nařízení a dokumenty a certifikáty vydané při posouzení shody autorizovanou osobou.

§ 6

Výrobce nebo dovozce je oprávněn označit kotel s použitím symbolu účinnosti uvedeného v příloze č. 1 k tomuto nařízení značkami podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení, jestliže se při posuzování shody postupy uvedenými v § 4 prokáže dosažení účinnosti odpovídající základním požadavkům nebo dosažení vyšší účinnosti takto:

a) jestliže je účinnost kotle při jmenovitém výkonu i při částečném výkonu rovna nebo vyšší než příslušné hodnoty pro standardní kotel, smí být kotel označen značkou „★“ (jednou pěticípou černou hvězdičkou) podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,

b) jestliže je účinnost kotle při jmenovitém výkonu i při částečném výkonu o tři nebo více procent (%) vyšší než příslušné hodnoty pro standardní kotel, smí být kotel označen značkou „★★“ (dvěma pěticípými černými hvězdičkami) podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,

c) každé další tříprocentní zvýšení účinnosti při jmenovitém výkonu i při částečném výkonu umožňuje použití dalšího symbolu „★“ tak, jak je uvedeno v příloze č. 2 k tomuto nařízení.

§ 7

(1) Prohlášení o shodě se vypracovává v českém jazyce a obsahuje:

a) identifikační údaje o výrobci nebo dovozci, který prohlášení o shodě vydává, (obchodní jméno, jméno a příjmení, bydliště, místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby nebo obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo právnické osoby),

b) identifikační údaje o kotli nebo základní komponentě (např. název, typ, značka, model, výrobní

číslo), u dovážených výrobků též identifikační údaje o výrobci,

c) popis a určení kotle nebo základní komponenty (výrobcem, popřípadě dovozcem určený účel použití), další údaje o kotli nebo základní komponentě,

d) údaje o použitém způsobu posouzení shody,

e) seznam technických předpisů (§ 3 zákona) a harmonizovaných českých technických norem použitých při posuzování shody,

f) pokud bylo provedeno přezkoušení typu podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení, údaje o autorizované osobě (obchodní jméno, sídlo, identifikační číslo autorizované osoby), která přezkoušení typu provedla, číslo a datum vydání certifikátu typu,

g) potvrzení výrobce nebo dovozce o tom, že účinnost kotle nebo kotle, pro který jsou určeny základní komponenty, splňuje základní požadavky, popřípadě požadavky jiných technických předpisů a že kotle uváděné na trh jsou za podmínek obvyklého, popřípadě výrobcem nebo dovozcem určeného použití bezpečné,

h) datum a místo vydání prohlášení o shodě, jméno a funkce osoby oprávněné jednat za výrobce nebo dovozce a její podpis.

(2) U základních komponent se v prohlášení o shodě definují montážní pravidla a parametry včetně specifikace druhé základní komponenty, které umožní, aby kotle při sestavení z obou základních komponent dosáhly požadované úrovně účinnosti kotle uvedené v § 3 odst. 1.

(3) Dojde-li ke změně skutečností, za kterých bylo vydáno prohlášení o shodě, zejména změny skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a), a pokud tato změna může ovlivnit vlastnosti kotle nebo základní komponenty z hledisek základních požadavků stanovených tímto nařízením, výrobce nebo dovozce vydá nové prohlášení o shodě. Jiné změny skutečností, za kterých bylo vydáno prohlášení o shodě, zejména změny skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a), se uvádí v doplňku k prohlášení o shodě.

(4) U kotlů sestavených ze základních komponent, na které bylo vydáno prohlášení o shodě podle odstavce 2, se již prohlášení o shodě nevystavuje.

§ 8

Kotle a základní komponenty, které budou uvedeny na trh po nabytí účinnosti tohoto nařízení, mohou namísto technických požadavků stanovených tímto nařízením splňovat požadavky na jejich vlastnosti stanovené dosavadními předpisy, nejdéle však do 31. prosince 2002.

§ 9

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Předseda vlády:

Ing. **Zeman** v. r.

Ministr průmyslu a obchodu:

doc. Ing. **Grégr** v. r.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 180/1999 Sb.

SYMBOL ENERGETICKÉ ÚČINNOSTI

Symbol energetické účinnosti podle § 6 tohoto nařízení má tuto grafickou podobu:

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 180/1999 Sb.

OZNAČOVÁNÍ KOTLŮ PODLE JEJICH ENERGETICKÉ ÚČINNOSTI

Značky, kterými lze podle § 6 tohoto nařízení označovat kotel, pokud splňuje odpovídající uvedené požadavky na účinnost při jmenovitém i při částečném výkonu:

Značka	Požadavky na účinnost při jmenovitém výkonu Pn a střední teplotě vody v kotli 70 °C %	Požadavky na účinnost při částečném výkonu 0,3 Pn a střední teplotě vody v kotli ≥ 50 °C %
★	≥ 84 + 2 log Pn	≥ 80 + 3 log Pn
★★	≥ 87 + 2 log Pn	≥ 83 + 3 log Pn
★★★	≥ 90 + 2 log Pn	≥ 86 + 3 log Pn
★★★★	≥ 93 + 2 log Pn	≥ 89 + 3 log Pn

Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 180/1999 Sb.

PŘEZKOUŠENÍ TYPU
(§ 4 písm. a)

1. Přezkoušení typu je postup, při kterém autorizovaná osoba zjišťuje a osvědčuje, že vzorek kotle nebo základní komponenty představující předpokládanou výrobu nebo dovoz splňuje příslušná ustanovení tohoto nařízení.

2. Výrobce nebo dovozce poskytuje autorizované osobě

2.1 Své identifikační údaje (obchodní jméno, jméno a příjmení, bydliště, místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby nebo obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo právnické osoby), dovozce pak údaje o výrobci.

2.2 Písemné prohlášení, že smlouva o provedení přezkoušení typu nebyla sjednána s jinou autorizovanou osobou.

2.3 Technickou dokumentaci, jejíž obsah je uveden v bodu 3.

2.4 Reprezentativní vzorek předpokládané výroby nebo dovozu (dále jen „typ"). Autorizovaná osoba může požadovat další vzorky, je-li to zapotřebí pro provedení zkoušek.

3. Technická dokumentace zahrnuje údaje vztahující se k návrhu, výrobě a provozu kotle nutné k posouzení shody kotle s požadavky tohoto nařízení a obsahuje:
   - všeobecný popis typu,
   - koncepční návrh, výrobní výkresy, výkresy sestav, podsestav, obvodů, nutné k posouzení shody,
   - popisy a vysvětlení nezbytná pro porozumění výkresům a grafům a provozu (činnosti) kotle,
   - seznam harmonizovaných českých technických norem, použitých zcela nebo zčásti, a popisy řešení přijatých pro splnění základních požadavků tam, kde uvedené normy nebyly použity,
   - výsledky provedených návrhových výpočtů nebo zkoušek,
   - protokoly o přezkoušení.

4. Autorizovaná osoba

4.1 Přezkoumá technickou dokumentaci, ověří, zda typ byl vyroben v souladu s touto dokumentací, a identifikuje prvky, které byly navrženy podle příslušných ustanovení harmonizovaných českých technických norem, jakož i součásti, které byly navrženy bez použití příslušných ustanovení těchto norem.

4.2 Provede nebo nechá provést příslušná ověření a nutné zkoušky pro zjištění, zda tam, kde nebyly použity harmonizované české technické normy, řešení přijaté výrobcem splňuje základní požadavky.

4.3 Provede nebo nechá provést příslušná ověření a nutné zkoušky pro zjištění, zda tam, kde bylo zvoleno použití příslušných harmonizovaných českých technických norem, byly tyto skutečně použity.

4.4 Odsouhlasí s výrobcem nebo dovozcem místo, kde mají být ověření a potřebné zkoušky provedeny.

4.5 V případě, že typ splňuje příslušná ustanovení tohoto nařízení, autorizovaná osoba vystaví výrobci nebo dovozci certifikát typu. Certifikát typu obsahuje identifikační údaje o výrobci nebo dovozci, závěry zkoušky a nezbytné údaje pro identifikaci certifikovaného typu. K certifikátu se přikládá seznam příslušné části technické dokumentace, jejíž jedna kopie zůstává uložena u autorizované osoby.

Jestliže autorizovaná osoba odmítne výrobci nebo dovozci vystavit certifikát typu, uvede podrobné důvody takového odmítnutí ve zprávě, kterou předá výrobci nebo dovozci.

5. Výrobce nebo dovozce kotle nebo základní komponenty, který vlastní uvedenou technickou dokumentaci k certifikovanému typu, informuje autorizovanou osobu o jakékoliv změně certifikovaného typu. Pokud takové změny mohou ovlivnit shodu se základními požadavky nebo výrobcem či dovozcem určené podmínky pro použití kotle, autorizovaná osoba provede dodatečná zjištění, jejichž výsledky uvede v dodatku k certifikátu typu.

Příloha č. 4 k nařízení vlády č. 180/1999 Sb.

I. OVĚŘOVÁNÍ SHODY VÝROBKU S CERTIFIKOVANÝM TYPEM
(§ 4 písm. b)

1. Ověřování shody výrobku s certifikovaným typem je postup, jímž se výrobce nebo dovozce přesvědčuje a prohlašuje, že kotle nebo základní komponenty jsou v souladu s typem popsaným v certifikátu typu a splňují příslušné požadavky tohoto nařízení. Výrobce nebo dovozce vydává písemné prohlášení o shodě.
2. Výrobce nebo dovozce zajišťuje všechna opatření nutná pro to, aby výrobní postup zabezpečoval shodu vyráběných kotlů nebo základních komponent s typem popsaným v certifikátu typu a s požadavky tohoto nařízení, které se na ně vztahují.
3. Autorizovaná osoba, zvolená výrobcem nebo dovozcem, provádí nebo nechává provést v nahodilých intervalech zkoušky výrobku. Autorizovaná osoba odebere vhodný vzorek hotových výrobků na místě, provede zkoušky, definované v příslušných harmonizovaných českých technických normách, nebo zkoušky ekvivalentní a ověří shodu výrobku s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení. V případě, že jeden nebo více vzorků přezkoušených výrobků nevyhovuje, předá o tom autorizovaná osoba zprávu výrobci nebo dovozci, aby se zabránilo uvedení těchto výrobků na trh.

II. POSUZOVÁNÍ SYSTÉMU JAKOSTI VÝROBY
(§ 4 písm. c)

1. Posuzování systému jakosti výroby je postup, jímž se výrobce nebo dovozce, splňující ustanovení bodu 2, přesvědčuje a prohlašuje, že kotle nebo jejich základní komponenty jsou ve shodě s typem popsaným v certifikátu typu a splňují požadavky tohoto nařízení. Výrobce nebo dovozce vypracuje písemné prohlášení o shodě.
2. Výrobce uplatňuje systém jakosti výroby podle bodu 3 a je podroben dohledu podle bodu 4.

3. Systém jakosti

3.1 Výrobce nebo dovozce poskytuje autorizované osobě

a) všechny potřebné informace o kotlích a základních komponentách,
b) dokumentaci o systému jakosti výroby,
c) technickou dokumentaci vztahující se k certifikovanému typu a kopii certifikátu typu.

3.2 Systém jakosti výroby musí zajišťovat shodu kotlů nebo základních komponent s typem popsaným v certifikátu typu a s požadavky tohoto nařízení, které se ně vztahují.

Všechna opatření přijatá výrobcem musí být systematickým a řádným způsobem dokumentována ve formě instrukcí, postupů a pokynů. Dokumentace o systému jakosti musí umožňovat jednotný výklad programů, plánů, příruček a záznamů o jakosti. Dokumentace obsahuje zejména přiměřený popis:

a) cílů jakosti, organizační struktury a odpovědnosti statutárních orgánů a jejich pravomoci ve vztahu k jakosti kotlů nebo základních komponent,
b) výroby, postupů řízení jakosti a zabezpečení jakosti, dalších užívaných procesů a systematických činností,
c) přezkoušení a zkoušek, které budou prováděny v předvýrobní, výrobní a povýrobní etapě, včetně jejich četnosti,
d) záznamů o jakosti, jako jsou kontrolní protokoly a údaje o zkouškách, údaje o kalibraci, záznamy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.,
e) prostředků ke sledování, zda bylo dosaženo požadované jakosti kotlů nebo základních komponent a účinného fungování systému jakosti.

3.3 Autorizovaná osoba posuzuje systém jakosti, zda splňuje požadavky uvedené v bodě 3. 2. Předpoklad shody s těmito požadavky je splněn u systémů jakosti, které odpovídají příslušné harmonizované české technické normě. Postup zahrnuje též posouzení na pracovištích výrobce.

Autorizovaná osoba výrobci nebo dovozci předává zprávu, která obsahuje výsledky posouzení vztahující se ke kotlům nebo k základním komponentám, kterých se týká, s jejich vyhodnocením.

3.4 Výrobce kotle nebo základní komponenty zajiš-

ťuje plnění závazků vyplývajících z posouzeného systému jakosti a udržuje ho tak, aby byl stále přiměřený a účinný.

Výrobce nebo dovozce informuje autorizovanou osobu, která posuzovala systém jakosti, o každé zamýšlené změně v systému jakosti, např. v důsledku nových technologií a koncepce jakosti.

Autorizovaná osoba posoudí zamýšlené změny a rozhodne, zda pozměněný systém jakosti bude i nadále splňovat požadavky uvedené v bodu 3. 2, nebo zda je potřebné provést nové posuzování. Své rozhodnutí oznamuje výrobci nebo dovozci. Toto oznámení obsahuje zdůvodněný závěr posouzení.

4. Dohled nad systémem jakosti

4.1 Účelem dohledu je zajistit, aby výrobce náležitě plnil závazky vyplývající ze systému jakosti.

4.2 Pro účely dohledu výrobce umožňuje autorizované osobě přístup do prostorů výroby, kontroly, zkoušení a skladování kotlů nebo základních komponent a poskytuje jí nezbytné podklady, zejména:

a) dokumentaci o systému jakosti,

b) podklady o jakosti, např. zprávy o kontrolách a výsledky zkoušek, údaje o kalibraci, údaje o kvalifikaci příslušných pracovníků apod.

4.3 Autorizovaná osoba provádí pravidelný dohled, aby se ubezpečila, že výrobce kotlů nebo základních komponent udržuje a používá systém jakosti, a výrobci předává zprávu o výsledcích dohledu.

4.4 Navíc může autorizovaná osoba provádět neohlášený dohled u výrobce. Při neohlášeném dohledu může autorizovaná osoba provádět zkoušky nebo je nechat provést pro ověření správné funkce systému jakosti. Autorizovaná osoba poskytuje výrobci zprávu o výsledcích dohledu, a jestliže provedla zkoušky, i zprávu o zkouškách.

III. POSUZOVÁNÍ SYSTÉMU JAKOSTI VÝROBKŮ
(§ 4 písm. d)

1. Posuzování systému jakosti výrobků je postup, jímž se výrobce nebo dovozce splňující ustanovení bodu 2 přesvědčuje a prohlašuje, že kotle nebo základní komponenty jsou ve shodě s typem popsaným v certifikátu typu a splňují požadavky tohoto nařízení. Výrobce nebo dovozce vypracuje písemné prohlášení o shodě.

2. Výrobce uplatňuje systém jakosti výrobků podle bodu 3 a je podroben dohledu podle bodu 4.

3. Systém jakosti

3.1 Výrobce nebo dovozce poskytuje autorizované osobě

a) všechny patřičné informace o kotlích nebo základních komponentách,

b) dokumentaci o systému jakosti výrobků,

c) technickou dokumentaci vztahující se k certifikovanému typu a kopii certifikátu typu.

3.2 V rámci systému jakosti je zkoušen každý kotel nebo základní komponenta podle harmonizovaných českých technických norem nebo se musí provést ekvivalentní zkoušky za účelem zjištění shody se základními požadavky. Všechna opatření přijatá výrobcem musí být systematickým a řádným způsobem dokumentována ve formě instrukcí, postupů a písemných pokynů. Dokumentace o systému jakosti musí umožňovat jednotný výklad programů, plánů, příruček a záznamů o jakosti. Dokumentace obsahuje zejména přiměřený popis:

a) cílů jakosti, organizační struktury a odpovědnosti statutárních orgánů a jejich pravomoci s ohledem na jakost kotlů nebo základních komponent,

b) výroby, postupů řízení jakosti a zabezpečení jakosti, dalších užívaných procesů a systematických činností,

c) přezkoušení a zkoušek, které budou prováděny v předvýrobní, výrobní a povýrobní etapě, včetně jejich četnosti,

d) záznamů o jakosti, jako jsou kontrolní protokoly a údaje o zkouškách, údaje o kalibraci, záznamy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

3.3 Autorizovaná osoba posuzuje systém jakosti, zda splňuje požadavky uvedené v bodě 3. 2. Předpoklad shody s těmito požadavky je splněn u systémů jakosti, které odpovídají příslušné harmonizované české technické normě. Postup zahrnuje též posouzení na pracovištích výrobce.

Autorizovaná osoba výrobci nebo dovozci předává zprávu, která obsahuje výsledky posouzení vztahující se ke kotlům nebo základním komponentám, kterých se týká, s jejich vyhodnocením.

3.4 Výrobce kotle nebo základní komponenty zajišťuje plnění závazků vyplývajících z posouzeného

systému jakosti a udržuje ho tak, aby byl stále přiměřený a účinný.

Výrobce nebo dovozce informuje autorizovanou osobu, která posuzovala systém jakosti, o každé zamýšlené změně v systému jakosti, např. v důsledku nových technologií a koncepce jakosti.

Autorizovaná osoba posoudí zamýšlené změny a rozhodne, zda pozměněný systém jakosti bude i nadále splňovat požadavky uvedené v bodu 3. 2 nebo zda je potřebné provést nové posuzování. Své rozhodnutí oznamuje výrobci nebo dovozci. Toto oznámení obsahuje zdůvodněný závěr posouzení.

4. Dohled nad systémem jakosti

4.1 Účelem dohledu je zajistit, aby výrobce náležitě plnil závazky vyplývající ze systému jakosti.

4.2 Pro účely dohledu výrobce umožňuje autorizované osobě přístup do prostorů výroby, kontroly, zkoušení a skladování kotlů nebo základních komponent a poskytuje jí nezbytné podklady, zejména:

a) dokumentaci o systému jakosti,

b) technickou dokumentaci,

c) podklady o jakosti, např. zprávy z prověrek, zkušební protokoly, údaje o kalibraci, údaje o kvalifikaci příslušných pracovníků apod.

4.3 Autorizovaná osoba provádí pravidelný dohled, aby se ubezpečila, že výrobce kotlů nebo základních komponent udržuje a používá systém jakosti, a výrobci předává zprávu o výsledcích dohledu.

4.4 Navíc může autorizovaná osoba provádět neohlášený dohled u výrobce. Při neohlášeném dohledu může autorizovaná osoba provádět zkoušky nebo je nechat provést pro ověření správné funkce systému jakosti. Autorizovaná osoba poskytuje výrobci zprávu o výsledcích dohledu, a jestliže provedla zkoušky, i zprávu o zkouškách.

181

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. října 1985 byla ve Štrasburku přijata Evropská charta místní samosprávy.

S Evropskou chartou vyslovil souhlas Parlament České republiky. Prezident republiky ji ratifikoval.

Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy dne 7. května 1999. Při ratifikaci Evropské charty bylo učiněno následující oznámení:

„Česká republika se ve smyslu článku 12 odst. 1 Evropské charty místní samosprávy ze dne 15. října 1985 považuje býti vázána 24 (dvaceti čtyřmi) odstavci I. části Charty, z toho 13 (třinácti) odstavci uvedenými v článku 12 odst. 1 Charty.

Necítí se býti vázána těmito ustanoveními:

Článek 4 – odstavec 5

Článek 6 – odstavec 2

Článek 7 – odstavec 2

Článek 9 – odstavec 3, odstavec 5 a odstavec 6."

Evropská charta vstoupila v platnost na základě svého článku 15 odst. 2 dne 1. září 1988. Pro Českou republiku Charta vstoupí v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dne 1. září 1999.

Český překlad Evropské charty se vyhlašuje současně. Do anglického znění Charty lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu vnitra.

EVROPSKÁ CHARTA MÍSTNÍ SAMOSPRÁVY

Preambule

Níže podepsané členské státy Rady Evropy,

přihlížejíce k tomu, že cílem Rady Evropy je dosáhnout větší jednoty mezi jejími členy za účelem ochrany a realizace ideálů a zásad, které jsou jejich společným dědictvím;

přihlížejíce k tomu, že jednou z metod, jak tohoto cíle dosáhnout, jsou dohody v oblasti správy;

přihlížejíce k tomu, že místní společenství jsou jedním z hlavních základů jakéhokoli demokratického zřízení;

přihlížejíce k tomu, že právo občanů podílet se na chodu věcí veřejných je jednou z demokratických zásad sdílených všemi členskými státy Rady Evropy;

jsouce přesvědčeny, že toto právo lze nejpříměji vykonávat na místní úrovni;

jsouce přesvědčeny, že existence skutečně odpovědných místních společenství může vést ke správě, která je jak účinná, tak občanu blízká;

jsouce si vědomy, že ochrana a posilování místní samosprávy v různých evropských zemích je důležitým příspěvkem k budování Evropy založené na zásadách demokracie a decentralizace moci;

prohlašujíce, že to vyžaduje, aby existovala místní společenství vybavená demokraticky vytvořenými rozhodovacími sbory a mající vysokou míru autonomie, pokud jde o jejich odpovědnosti a způsoby a prostředky její realizace, i zdroje potřebné k tomu, aby této odpovědnosti dostála,

se dohodly takto:

Článek 1

Strany prohlašují, že se následujícími články cítí být vázány tak a natolik, jak je stanoveno v článku 12 této Charty.

ČÁST I

Článek 2

Ústavní a zákonné základy místní samosprávy

Zásada místní samosprávy se uzná ve vnitrostátním zákonodárství a tam, kde to připadá v úvahu, i v ústavě.

Článek 3

Pojem místní samosprávy

1. Místní samospráva označuje právo a schopnost místních společenství v mezích daných zákonem na svou odpovědnost a v zájmu místního obyvatelstva upravovat a spravovat podstatnou část věcí veřejných.

2. Toto právo vykonávají rady nebo shromáždění, které jsou složeny z členů svobodně zvolených tajným hlasováním na základě přímého, rovného a všeobecného volebního práva a které mohou mít výkonné orgány, jež jim jsou odpovědné. Toto ustanovení se nijak nedotýká využívání shromáždění občanů, referend nebo jakékoli jiné formy přímé účasti občanů, kde toto využívání dovoluje zákon.

Článek 4

Rozsah místní samosprávy

1. Základní pravomoci a odpovědnost místních společenství stanoví ústava nebo zákon. Toto ustanovení však nebrání, aby se v souladu se zákonem místním společenstvím svěřovaly pravomoci a odpovědnost za konkrétními účely.

2. Místní společenství mají v rámci zákona plnou volnost uplatňovat svou iniciativu v jakékoli věci, která není vyňata z jejich působnosti ani svěřena jinému orgánu.

3. Odpovědnost za věci veřejné obvykle ponesou především ty orgány, které jsou občanu nejblíže. Jinému orgánu se odpovědnost svěří tam, kde to odpovídá v rozsahu a povaze úkolu a požadavkům efektivnosti a hospodárnosti.

4. Pravomoci poskytnuté místním společenstvím jsou zpravidla plné a výlučné. Jiný orgán, ústřední či regionální, do nich může zásahnout nebo je omezit jen stanoví-li tak zákon.

5. Tam, kde jsou pravomoci na ně přeneseny ústředním nebo regionálním orgánem, se místním společenstvím dovolí, aby, pokud to lze, jejich výkon podle svého uvážení přizpůsobila místním podmínkám.

6. S místními společenstvími, pokud to lze, se včas a vhodným způsobem konzultují otázky plánování a rozhodování ve všech věcech, které se jich přímo dotýkají.

Článek 5

Ochrana hranic místních správních jednotek

Hranice místních správních jednotek nelze měnit bez předchozí konzultace s obyvatelstvem dotčených jednotek, provedené pokud možno referendem, kde zákon referendum umožňuje.

Článek 6

Správní struktury a zdroje k plnění úkolů místních společenství

1. Aniž by byla dotčena obecnější zákonná ustanovení, mohou si místní společenství stanovit své vlastní vnitřní správní struktury, aby je přizpůsobila místním potřebám a zajistila účinné řízení.

2. Služební podmínky zaměstnanců místní správy musí umožňovat získávání velmi kvalitního personálu na základě vlastností a kvalifikace; za tímto účelem se zajišťují přiměřené možnosti zvyšování kvalifikace, přiměřené odměňování a přiměřené vyhlídky na postup.

Článek 7

Podmínky výkonu odpovědnosti na místní úrovni

1. Podmínky, za kterých místní volení zástupci pracují, musí umožňovat svobodný výkon jejich funkcí.

2. Tyto podmínky musí umožňovat přiměřenou finanční náhradu výdajů, k nimž při výkonu příslušné funkce došlo, náhradu ušlých příjmů nebo odměnu za vykonanou práci a odpovídající sociální zabezpečení.

3. Funkce a činnosti, které se považují za neslučitelné se zastáváním volené funkce v místě, stanoví zákon nebo základní zásady právní.

Článek 8

Správní dozor nad činností místních společenství

1. Jakýkoli správní dozor nad místními společenstvími lze vykonávat jen tak a v takových případech, jak to stanoví ústava nebo zákon.

2. Jakýkoli správní dozor nad činností místních společenství běžně usiluje pouze o zajištění souladu se zákonem a ústavními zásadami. U úkolů, jejichž plnění bylo na místní společenství přeneseno, však mohou vyšší orgány vykonávat dozor i pokud jde o vhodnost zvolených prostředků.

3. Správní dozor nad místními společenstvími se vykonává tak, aby se zajistilo, že zasahování kontrolujícího orgánu je přiměřené významu zájmů, které má chránit.

Článek 9

Finanční zdroje místních společenství

1. Místní společenství mají v rámci hospodářské politiky státu právo na přiměřené vlastní finanční zdroje, se kterými mohou v rámci svých pravomocí volně nakládat.

2. Finanční zdroje místních společenství jsou úměrné odpovědnosti stanovené ústavou a zákonem.

3. Alespoň část finančních zdrojů místních spole-

čenství pochází z místních daní a poplatků, jejichž sazbu mohou místní společenství v mezích zákona stanovit.

4. Finanční systémy, na nichž se zakládají zdroje, které jsou místním společenstvím k dispozici, musí být natolik různorodé a pružné, aby umožňovaly, že tyto zdroje budou pokud možno stále odpovídat skutečnému vývoji nákladů na plnění úkolů, které místní společenství mají.

5. Ochrana finančně slabších místních společenství volá po zavedení postupů finančního vyrovnávání nebo rovnocenných opatření, jež mají korigovat důsledky nerovného rozdělování potenciálních finančních zdrojů a finančního zatížení, které je třeba z nich hradit. Takové postupy nebo taková opatření nesmějí omezovat volné uvážení, které místní společenství mohou v rámci své vlastní odpovědnosti uplatňovat.

6. S místními společenstvími se vhodným způsobem konzultuje, jak se jim přerozdělované zdroje mají přidělovat.

7. Dotace místním společenstvím se pokud možno předem neváží na financování konkrétních projektů. Poskytování dotací nelikviduje základní svobodu místních společenství uplatňovat v rámci své působnosti volné uvážení.

8. Za účelem získávání úvěru na kapitálové investice mají místní společenství v mezích zákona přístup na národní kapitálový trh.

Článek 10

Právo místních společenství se sdružovat

1. Místní společenství mají právo při výkonu svých pravomocí spolupracovat a v mezích zákona se k plnění úkolů společného zájmu sdružovat s jinými místními společenstvími.

2. Každý stát uzná právo místních společenství být členy sdružení na ochranu a k prosazování jejich společných zájmů a členy mezinárodního sdružení místních společenství.

3. Za podmínek, které mohou být stanoveny zákonem, jsou místní společenství oprávněna spolupracovat se svými protějšky v jiných státech.

Článek 11

Právní ochrana místní samosprávy

Za účelem zajištění svobodného výkonu svých pravomocí a dodržování zásad místní samosprávy zakotvených v ústavě nebo ve vnitrostátním zákonodárství mají místní společenství právo obracet se na soudy.

ČÁST II
RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Závazky

1. Každá strana prohlašuje, že se cítí vázána alespoň dvaceti odstavci části I této Charty, z nichž alespoň deset musí být vybráno z následujících odstavců:

- článek 2,
- článek 3 odst. 1 a 2,
- článek 4 odst. 1, 2 a 4,
- článek 5,
- článek 7 odst. 1,
- článek 8 odst. 2,
- článek 9 odst. 1, 2 a 3,
- článek 10 odst. 1,
- článek 11.

2. Každý smluvní stát při ukládání své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy odstavce vybrané podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku.

3. Kterákoli strana může kdykoli později generálnímu tajemníkovi oznámit, že se cítí být vázána kterýmikoli odstavci této Charty, které podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku ještě nepřijala. Takové následné prohlášení bude považováno za nedílnou součást ratifikace, přijetí nebo schválení stranou toto oznámení činící a tento účinek bude mít počínaje prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy generální tajemník toto oznámení obdržel.

Článek 13

Společenství, na které se Charta vztahuje

Zásady místní samosprávy obsažené v této Chartě se vztahují na všechny druhy místních společenství, která na území strany existují. Každá strana však může při ukládání své ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení výslovně uvést, na které druhy místních nebo regionálních orgánů hodlá působnost Charty omezit nebo které hodlá z její působnosti vyjmout. Může rovněž další druhy místních nebo regionálních orgánů následným oznámením generálnímu tajemníkovi Rady Evropy do působnosti Charty zahrnout.

Článek 14

Poskytování informací

Každá strana poskytne generálnímu tajemníkovi Rady Evropy veškeré důležité informace o zákonných ustanoveních a jiných opatřeních, která přijala, aby vyhověla požadavkům této Charty.

ČÁST III

Článek 15
Podpis, ratifikace a vstup v platnost

1. Tato Charta je otevřena k podpisu členským státům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Tato Charta vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy čtyři členské státy Rady Evropy vyjádřily v souladu s ustanoveními předchozího odstavce svůj souhlas s tím být Chartou vázány.

3. Ve vztahu ke kterémukoli členskému státu, který svůj souhlas s tím být jí vázán vyjádří následně, vstoupí Charta v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 16
Územní klauzule

1. Kterýkoli stát může při podpisu nebo při ukládání své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu výslovně označit jedno či více území, na něž se tato Charta bude vztahovat.

2. Kterýkoli stát může prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy kdykoli později rozšířit aplikaci této Charty na jakékoli jiné území v tomto prohlášení výslovně označené. Ve vztahu k takovému území vstoupí Charta v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy generální tajemník takové prohlášení obdržel.

3. Jakékoli prohlášení učiněné podle předchozích dvou odstavců může být ve vztahu k jakémukoli území v tomto prohlášení výslovně uvedenému vzato zpět prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Zpětvzetí nabude účinnosti první den měsíce následujícího po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy generální tajemník toto prohlášení obdržel.

Článek 17
Výpověď

1. Kterákoli strana může vypovědět tuto Chartu kdykoli po uplynutí pěti let ode dne, kdy pro ni Charta vstoupila v platnost. Generální tajemník Rady Evropy musí být vyrozuměn šest měsíců předem. Taková výpověď se nedotýká platnosti Charty ve vztahu k ostatním stranám, pokud takových stran není v kterékoli době méně než čtyři.

2. Kterákoli strana může v souladu s ustanoveními předchozího odstavce vypovědět kterýkoli odstavec části I Charty, který přijala, pokud tato strana zůstává vázána počtem a druhem odstavců stanoveným v článku 12 odst. 1. Kterákoli strana, která v důsledku výpovědi některého odstavce již nesplňuje požadavky článku 12 odst. 1, bude považována za stranu, která vypověděla také samu Chartu.

Článek 18
Oznamování

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy

a) každý podpis;
b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení;
c) každé datum, kdy podle článku 15 vstoupila tato Charta v platnost;
d) každé oznámení obdržené podle ustanovení článku 12 odst. 2 a 3;
e) každé oznámení obdržené podle ustanovení článku 13;
f) každý jiný dokument, oznámení nebo sdělení vztahující se k této Chartě.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné zmocnění, tuto Chartu podepsali.

Dáno ve Štrasburku dne 15. října 1985 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně autentická, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření** č.j. 282/49900/1999 ze dne 2. srpna 1999, **kterým se mění a doplňuje účtová osnova a postupy účtování pro banky.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byla u něj uložena od 1. 7. 1999 do 31. 7. 1999 tato kolektivní smlouva vyššího stupně:

Dodatek č. 2 ze dne 22. 6. 1999 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 12. 12. 1997 (na období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1999)

mezi

Odborovým svazem energetiků,

Českým odborovým svazem severozápadních energetiků

a

Českým svazem zaměstnavatelů v energetice.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej – Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín**: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno**: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov**: DDD Knihkupectví –Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava**: VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most**: Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Napajedla**: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc**: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2**: NEWSLETTER PRAHA, Praha 2, Ing. Jaromír Hink – vydavatelství, Londýnská 31; **Praha 4**: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10**: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, Poláčkova 1826; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.